

valget har derfor fundet det rigtigt, at der kun udtales, at Kommunalbestyrelsen skal staffe Summen tilveie ved Ligning efter Reglerne for Indkomstskatten. Forslaget under Nr. 11 til § 3 om en Lempelse i Skattebylden for Kjøbstæbernes Vedkommende er stillet af to Medlemmer af Udvalget, og jeg skal overlade til dem nærmere at motivere det.

L. C. Larsen: Jeg skal tillade mig at udtale mig om de Forslag, som jeg har været med at stille, og i hvilke den ærede Ordfører ikke har været enig. Jeg skal først omtale Forslaget under Nr. 2, som gaaer ud paa at opheve den Fritagelse eller Lettelse for Hartkornsskatten, som Regeringen havde tænkt sig med Hensyn til Steder med Jord af ikke over 2 og 4 Skpr. Hartkorns Størrelse. Der kan ganske vist være forskellige Meninger om, hvad der er rigtigt i den Henseende, men mig er det rigtignok forekommet, at det laa i Hartkornsskattens Natur, at den burde være eens for Alle efter Hartkornets Størrelse, saa at altsaa ogsaa de, som have smaa Hartkornslodder, maatte komme til at udrede, om end kun et ganske ringe Bidrag. Det blev endvidere fremhævet under første Behandling, at mange af de Personer, som ere i dette Tilfælde, ere bedst istand til at bære en Skat under de Forhold, som nu finde Steb, naturligviis naar denne Skat iøvrigt paalægges dem i Forhold til deres Evne. Naar man beholder den Bestemmelse, at 2 og 4 Skpr. Hartkorn skulde have denne Fritagelse eller Lettelse, saa vil i det Tilfælde, at Bestidderen af et Huus med saadant Hartkorn ikke er Eier, men kun Bruger, Eieren, som i Reglen vil have meget Hartkorn, komme til at betale den fulde Skat af dette Hartkorn, medens Brugerens Part falder bort, eller dog denne Moderation indtræder, hvilket kan give Anledning til meget udviklede Forhold og være til større Uleilighed for Brugerens, end om han var Eier og skulde udrede den fulde Skat. — Jeg skal dernæst gaae over til Forslaget under Nr. 5. Det forekommer mig ikke, at den ærede Ordfører ganske rigtigt fremskillede Forholdet med Hensyn til de heromhandlede Arvefæsteeiendomme. Der er, som bekendt, to Slags Arvefæsteeiendomme.

Arvefæsteeiendomme med Ret for Fæstere til at sælge og pantfætte har Udvalget meent maatte ganske sættes ved Siden af fuld Eiendom, og det har derfor foreslaaet, at de Arvefæstere, der have saa vidtgaaende Rettigheder, ikke skulde være berettigede til at gjøre Afdrag i Arvefæsteafgiften, idet man nemlig er gaaet ud fra, at de, som ere berettigede til at hæve en saadan uforanderlig Arvefæsteafgift, ikke ere anderledes stillede end de, der ere Prioritetseiere eller paa anden Maade have anvendt deres Formue til Ublaar mod Forrentning. Da Udvalget nu ikke har meent, at der skulde skee Afdrag i Prioritetsrenter, har det troet, at der heller ikke burde skee Afdrag i den Indtægt, som Arvefæsteafgiftseieren har af Arvefæstet. Hvor derimod Arvefæstere ikke har Ret til at sælge eller pantfætte, er man inde paa det samme Forhold, som omhandles i de to følgende Tilfælde, de almindelige Fæste- og Leieforhold, nemlig hvor Eiendomsretten er hos En og Brugsretten hos en Anden. Man gif da ud fra, at under saadanne Omstændigheder var Arvefæsteafgiftseieren ikke blot stillet som den, der havde en Prioritet i en Eiendom, men som en Eier, der havde overladt meget betydelige Brugsrettigheder til Brugerens mod en fastsat Afgift, medens dog den Omstændighed, at Brugerens havde saa store Rettigheder, og at Afgiften var fast, kunde lede til en lempeligere Fordeling af Skatten, end i de Tilfælde, hvor en Eiendom simpelthen var overladt til Brug. Men man meente dog, at det maatte være et større Bidrag, en saadan Eier maatte give end det almindelige Procentforhold, som er bestemt at skulle udredes af enhver anden Indtægt, og de Medlemmer, som have stillet det heromhandlede Forslag, have derfor antaget, at man kunde gaae til at forhøje denne Afgift fra $\frac{1}{100}$ til $\frac{1}{50}$, altsaa til det Dobbelte, men dog med det Tillæg, som er foreslaaet under Nr. 7, at der i intet Tilfælde maa afdrages Mere end $\frac{2}{3}$ af Krigsskattens Beløb. Arvefæstere vil altsaa under alle Omstændigheder komme til at bære $\frac{1}{3}$ af Krigsskatten. — Med Hensyn til Uenbringforslaget under Nr. 8, er jeg enestaaende. Det, der er anført til Fordeel for, at man har valgt denne Deling i $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ mellem Bruger og Eier, naar Eiendommen er givet i Livsfæste,